

Η Τσεπούλα και ο Κουμπαράκος

Η Τσεπούλα και ο Κουμπαράκος

ένα παραμύθι
για την αποταμίευση

Μια φορά κι έναν καιρό, σε ένα όμορφο σπίτι ζούσε ένα μικρό αγόρι που το έλεγαν Γιαννάκη.

Πήγαινε σχολείο και κάθε μέρα η μαμούλα του τον ζύπιναγε το πρωί με ένα τραγούδι.

Έπλενε τη μουρίτσα του, χτένιζε τα μαλλιά του και βούρτσιζε τα δόντια του. Έπαιρνε την τσάντα του και πήγαινε στο σχολείο. Το μεσημέρι γύρναγε σπίτι, έτρωγε το φαγητό του και μετά διάβαζε τα μαθήματά του.

Μόλις χανόταν το φως του ήλιου και ερχόταν η νύχτα,
καθόταν και διάβαζε παραμύθια.

Του άρεσαν πολύ τα παραμύθια και, αφού τα διάβαζε, πήγαινε
στους μεγάλους και τους μίλαγε για τα παραμυθάκια που είχε
διαβάσει. Εκείνοι τον άκουγαν και γέλαγαν. Του χάιδευαν τα
μαλλιά και τον έλεγαν χαϊδευτικά «Ταραμυθάκι μου εσύ!».

sxolikes ataxies

sxolikes ataxies

Ο μικρός Γιαννάκης γύρναγε στο σπίτι του και χαρούμενος ξάπλωνε στο κρεβάτι του. Από το μυαλό του πέρναγαν όλες οι εικόνες που είδε την ημέρα, άκουγε ξανά όλες τις λέξεις που έμαθε στο σχολείο και τον έπαιρνε ένας γλυκός ύπνος...

sxolikes ataxies

Ένα χειμωνιάτικο πρωί ξύπνησε με κόκκινα μάγουλα.
Τα πόδια του πονούσαν και έβηχε. Η μανούλα έσκυψε και
φίλησε το μέτωπό του. «Έχεις πυρετό, μικρό Παραμυθάκι
μου. Δε θα πας σχολείο σήμερα. Θα κάτσεις σπίτι για να μην
κρυώσεις περισσότερο και όλα θα πάνε καλά» του είπε και
σηκώθηκε. Τήγχε και του έφερε ένα ποτήρι νερό και
ένα φάρμακο.

Ο Γιαννάκης το ήπια, χαμογέλασε στη μανούλα και άρχισε να τρίβει τα μάτια του.

«Ττονάει το κεφάλι μου...» είπε και άρχισε το παράπονο.

Η μανούλα τον πήρε στην αγκαλιά της και άρχισε να του λέει ένα παραμύθι για να κοιμηθεί.

sxolikes ataxies

sxolikes ataxies

Εκείνος έκλεισε χαρούμενος τα μάτια του και άκουγε τη φωνή της μανούλας να του λέει ένα αγαπημένο παραμύθι. Το μέτωπό του έκαιγε και τα χέρια του αγκάλιασαν πιο σφιχτά τη μανούλα. Αποκοιμήθηκε...

scholikes ataxies

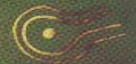

sxolikes ataxies

μπλα...

μπλα...

μπλα

«Μπορείς, σε παρακαλώ, να πας λίγο πιο πέρα; Με πατάς εδώ και ώρες!»

Η φωνή ακούστηκε δυνατά και ο Γιαννάκης ανασηκώθηκε για να καταλάβει ποιος μιλούσε.

Ήταν μια κοριτσίστικη φωνή, αλλά δεν ήταν της μανούλας.

Ο Γιαννάκης έτριψε τα μάτια του και περίμενε να ακούσει...

«Έχεις γίνει γκρινιάρη και όλα σου φταίνει, κυρά μου!»

Αυτή ήταν μια αγορίστικη φωνή.

Ο Γιαννάκης πήγε να σηκωθεί, αλλά τα πόδια του έτρεμαν.

Έμεινε ακίνητος να ακούσει.

sxolikes ataxies

Δε μίλησε κανείς.

Ο Γιαννάκης πήρε θάρρος και φώναξε: «Τοιος είναι καλέ;».

Θόρυβος ακούστηκε από το γραφείο του...

«Γιαννάκη, εγώ είμαι, η τσεπούλα σου...»

Ο Γιαννάκης ξαφνιασθηκε.

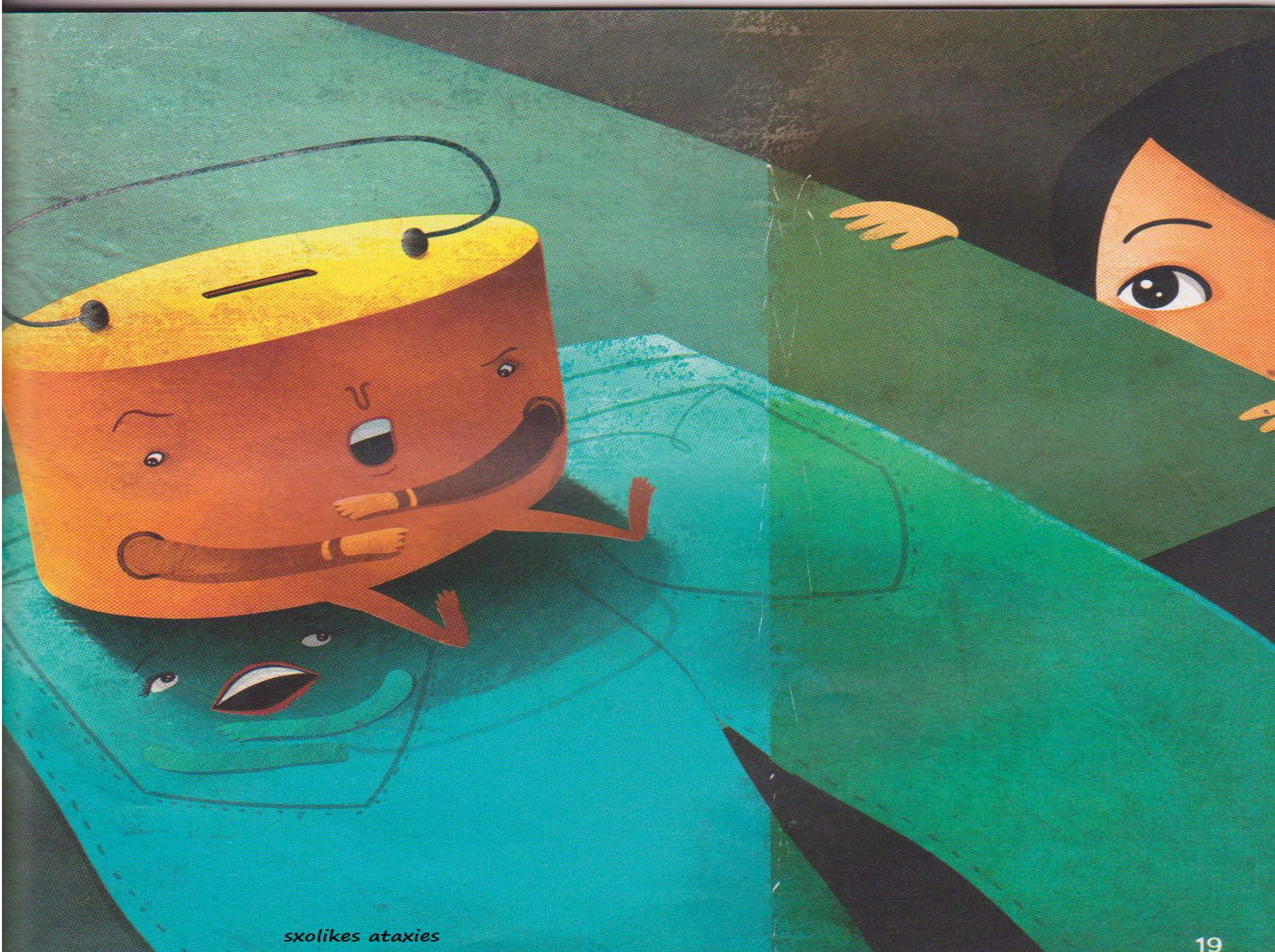
– Ποια τσεπούλα;

– Η τσεπούλα από το παντελόνι σου, Γιαννάκη μου!

– Και με ποιον μαλώνεις;

– Δε μαλώνω με κανέναν. Χθες βράδυ με πέταξες πάνω στο γραφείο και με έχει πλακώσει ο κουμπαράς σου!

– Με λένε Κουμπαράκο και δεν ακούω κουβέντα!
Ο Γιαννάκης προσπάθησε να τους δει από μακριά.
Χαμογέλασε και ρώτησε ξανά.
– Και γιατί σε ενοχλεί, τσ...
– ...Τσεπούλα με λένε και πέφτει με όλο του το βάρος πάνω
μου και με ενοχλεί.
– Σε ενοχλεί που εσύ είσαι άδεια και εγώ γεμάτος! είπε
ο Κουμπαράκος με περηφάνια.
Ο Γιαννάκης δεν πίστευε στα αυτιά του.
«Καλά ακούω ή ονειρεύομαι;» σκέφτηκε και γύρισε προς το
μέρος τους για να τους βλέπει καλύτερα.

Η Τσεπούλα θυμωμένη γύρισε την πλάτη της στον Κουμπαράκο.

– Είμαι άδεια σήμερα, μα αύριο ο Γιαννάκης θα μου βάλει μερικά νομίσματα, κι έτσι θα είμαι γεμάτη.

– Εγώ όμως έχω αξία. Εσύ δεν έχεις! Εσύ δε μαζεύεις αλλά χαλάς τα νομίσματα!

– Θα κλείσω τα αυτιά μου να μη σε ακούω, γιατί λες κακά λόγια και με στενοχωρείς.

– Δεν έχω σκοπό να σε στενοχωρήσω, Τσεπούλα μου.

Ήθελα μόνο να ξέρεις πως κι εγώ έχω αξία και στέκομαι κοντά σου κάθε βράδυ για να σε προσέχω.

sxolikes ataxies

- Να με προσέχεις από τι;
- Να σε προσέχω για να είσαι πάντα γεμάτη. Αυτό με νοιάζει.
- Ζηλεύεις, Κουμπαρακό! Ζηλεύεις που κάθε μέρα εγώ κάνω βόλτες μαζί με τον Γιαννάκη κι εσύ κάθεσαι εδώ μόνος σου.
- Δε ζηλεύω, Τσεπούλα μου. Εγώ κάθομαι εδώ και σας περιμένω και έχω κρυμμένα μέσα μου τα όνειρά σας!
- Τα δικά μας όνειρα;
- Ναι, Τσεπούλα μου. Τα δικά σας όνειρα.
- Μέσα σου έχεις νομίσματα και όχι όνειρα!
- Έχω νομίσματα, αλλά όταν γίνουν πολλά θα μπορέσουν να χρησιμεύσουν σε κάτι που θέλει να αγοράσει ο Γιαννάκης.

Μέσα στην κοιτίτσα μου φυλάω με αγάπη όλα τα νομίσματα που μου δίνει ο Γιαννάκης όταν εσύ προσέχεις.

Με αυτά τα νομίσματα ο Γιαννάκης θα κάνει ένα όνειρό του πραγματικότητα.

– Τα όνειρα δε γίνονται πραγματικότητα με μερικά νομίσματα.

– Σκέψου, Τσεπούλα μου. Χθες που πηγαίνατε σχολείο ο Γιαννάκης δεν κοίταζε ένα παιδάκι που καθόταν χωρίς παλτό μέσα στο κρύο;

– Έχεις δίκιο. Όμως...

sxolikes ataxies

- Όμως ο Γιαννάκης μας έχει όλα τα καλά του Θεού. Και αν μαζεύει νομίσματα αντί να τα χαλάει, θα τα βρει τα Χριστούγεννα για να κάνει ένα δώρο σε αυτό το παιδί. Σκέψου, Τσεπούλα μου. Όταν ο Γιαννάκης βλέπει να καίνε τη γη με πυρκαγιές, δεν ονειρεύεται να φυτέψει όλη την καμένη πλαγιά με δέντρα; Σκέψου, Τσεπούλα. Όταν βλέπει παιδάκια που δεν έχουν λεφτά, δεν ονειρεύεται να τα βοηθήσει;
- Μα, δε θα πρέπει να αγοράζει στο σχολείο κάτι για να φάει;
- Δε χρειάζεται, Τσεπούλα μου. Η μανούλα τού ετοιμάζει μια φέτα ψωμί και τυρί. Γιατί να αγοράσει και κάτι άλλο;

sxolikes ataxies

- Ναι. Αλλά μπορεί να θέλει να πάρει ένα παιχνίδι.
- Τι να το κάνει το παιχνίδι όταν όλο το δωμάτιό του είναι γεμάτο παιχνίδια;
- Μπορεί να θέλει να πάρει μια μπάλα.
- Οι μεγάλοι τού έχουν αγοράσει μπάλες και μπαλάκια και δεν τα χρειάζεται.
- Μπορεί να θέλει να αγοράσει ένα παραμύθι.
- Ο μεγάλοι τού φέρνουν αρκετά για να διαβάσει μέχρι το καλοκαίρι.
- Μήπως είσαι λίγο αυστηρός, σαν τη δασκάλα του Γιαννάκη;

- Τσεπούλα μου, η δασκάλα του Γιαννάκη δεν είναι αυστηρή, αλλά θέλει να μάθει στα παιδιά να είναι προσεκτικά.
- Στο σχολείο πάμε για να προσέχουμε;
- Πάμε για να μαθαίνουμε, Τσεπούλα μου.
- Μιλάς σαν δάσκαλος!
- Είμαι κι εγώ ένα μικρό παιδί που πρέπει να φυλάω τα νομίσματα του Γιαννάκη, για να τα βρει όλα μαζί όταν τα χρειαστεί. Εμείς οι δυο θα μπορούσαμε να είμαστε οι καλύτεροι φίλοι. Εσύ να προσέχεις τα νομίσματα κι εγώ να τα φυλάω. Ξέρεις ποιο είναι το όνομα αυτής της φίλης που υπηρετούμε;

Αποταμίευση τη λένε την κυρία. Και είναι μια κυρία που μπορεί να βοηθήσει στο μέλλον τον Γιαννάκη. Όταν μεγαλώσει, θα έχει αρκετά νομίσματα για να κάνει σημαντικά πράγματα για τη ζωή του. Άσε όμως την κουβέντα και κάνε ένα βήμα πιο πέρα, γιατί τώρα με ενοχλείς εσύ!

sxolikes ataxies

Ο Γιαννάκης άκουγε και κοίταζε.

Κοίταζε και άκουγε.

Τποτέ δεν είχε προσέξει τον κουμπαρά του.

Του τον είχε κάνει δώρο η μανούλα μια μέρα που είχαν πάει στην αγορά. Του τον έδωσε και του είπε να μαζεύει νομίσματα για να τα έχει.

Δε θυμόταν τι άλλο του είχε πει.

Πολλές φορές, όταν γύρναγε από το σχολείο και του περίσσευαν μερικά νομίσματα, τα έριχνε στον κουμπαρά χωρίς σκοπό. Σήμερα όμως πρόσεξε τον Κουμπαράκο.

sxolikes ataxies

Το κεφάλι του βάρυνε και ξάπλωσε πάλι στο μαξιλάρι.
Πριν κλείσει τα μάτια του, άκουσε ξανά τον Κουμπάρακο:
«Όταν τα χρειαστεί, θα τα βρει μαζεμένα όλα μαζί...»
Χαμογέλασε με ικανοποίηση και έκλεισε τα μάτια του.
Σκέφτηκε πόσο σοφή κυρία είναι η Αποταμίευση και
κοιμήθηκε χαρούμενος.

Οι μεγάλοι γύρισαν σπίτι από τη δουλειά και έτρεξαν να δουν τον Γιαννάκη.

Πλησίασαν στο κρεβάτι, του φίλησαν τα μαλλιά και γύρισαν στην κουζίνα για να φάνε.

Μιλούσαν και δεν άκουσαν τον Γιαννάκη που βγήκε από το δωμάτιό του.

Τον είδαν να μπαίνει χαμογελαστός στην κουζίνα.

– Ξύπνησε το αγόρι μας; Έλα να δω αν έχεις πυρετό.

– Μανούλα, είμαι καλά και ήρθα να σας πω ότι στο δωμάτιό μου μάλωναν η Τσεπούλα και ο Κουμπαράκος.

Ο Κουμπαράκος έχει δίκιο και θα πρέπει να τον ταΐζω κάθε μέρα. Μέσα στην κοιλιά του έχει τα όνειρά μου!

Οι γονείς κοιτάχτηκαν και έβαλαν τα γέλια. Η μανούλα τού χάιδεψε τα μαλλιά και είπε: «Ταραμυθάκι μου! Έγινες καλά. Πέρασε ο πυρετός, αφού λες ιστορίες!».

– Δε σας λέω παραμύθια. Ο Κουμπαράκος είναι πια φίλος μου και θα τον προσέχω περισσότερο. Όταν χρειαστώ νομίσματα, θα τα βρω όλα μαζί να με περιμένουν. Τα Χριστούγεννα θα πάρω ένα σκούφο στο παιδί που πηγαίνουμε μαζί σχολείο, για να μην κρυώνει.

Θα αγοράσω και δέντρα, για να φυτέψω τη γη που κήκε.
Θα πάρω δώρα στα παιδιά που τα έχουν ανάγκη. Θα πάρω
και δώρα για σας. Θα μαζεύω κάθε μέρα νομίσματα, για να
τα βρω όλα μαζί τα Χριστούγεννα να με περιμένουν. Θα τα
μαζεύω και θα τα βρω όλα όταν μεγαλώσω!

- Παραμυθάκι μου! Καλά κάνεις και μαζεύεις νομίσματα,
αλλά ο κουμπαράς σου δεν έχει φωνή να μιλήσει!
- Τι λες; Αφού έχει αγάπη για να φυλάει τα νομίσματά μου
και να τα βρω όλα μαζί, δε θα έχει φωνή;

Οι μεγάλοι κοιτάχτηκαν, χαμογέλασαν και τον πήραν αγκαλιά. Ο Γιαννάκης συνέχισε: «Και η Τσεπούλα έχει φωνή και καρδιά. Όμως θα της δίνω λιγότερα. Και οι δύο μαζί θα προσέχουμε τον Κουμπάρακο. Από σήμερα είναι και οι δυο καλοί μου φίλοι» είπε και άνοιξε την αγκαλιά του να τους χωρέσει και τους δυο μαζί!

Συντονισμός Έκδοσης

Επιμέλεια Έκδοσης

 ΗΜΕΡΗΣΙΟΣ ΤΥΠΟΣ Α.Ε.

ASHLEY & HOLMES^{ATHENS}
Demand Creators

Συγγραφή Κειμένων

Κυριακή Τρακάδα

Εικονογράφηση

Πάνος Καψάσκης